

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.145/2018/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év november hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év április hó 25. napján kelt 31.B.51/2018/10. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a bűnügyi költség összege helyesen 251.883,- (kétszázötvenegyezer-nyolcszáznyolcvanhárom) forint.

A vádlott magyar állampolgár, személyazonosító igazolvány számát pontosítja.

A másodfokú eljárásban 20.000,- (húszezer) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Fővárosi Törvényszék 31.B.51/2018/10. számú, 2018. április 25. napján kihirdetett ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében, és ezért 1 év 6 hó szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg ugyanakkor a végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, és az őrizetben töltött idő beszámításáról, és a bűnjelről, valamint kötelezte az eljárás során felmerült 295.883 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be súlyosításért, a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének hosszabb tartamban történő megállapítása érdekében fellebbezést. Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy a vádlott alkoholista életvitele vezetett a vele egy háztartásban élő személlyel szembeni testi épség elleni, súlyos bűncselekmény elkövetéséhez, az egyéni megelőzés érdekében a szabadságvesztés végrehajtásának hosszabb próbaidőre történő felfüggesztése indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.320/2018/1. számú átiratában az ügyési fellebbezést fenntartotta arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés próbaidejének megállapítása során eltúlzott méltányosságot alkalmazott, a vádlott kifogásolható, alkoholizáló életvezetése ugyanis hosszabb próbaidőt tesz indokoltá. Ezért a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének hosszabb tartamban történő meghatározását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezés nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen, a Be.590.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróság a Be.590.§ (2) bekezdése alapján vizsgálta az ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta, és ennek alapján alapvetően megalapozott tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdésének a./ pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbít a sértett sérülései tekintetében (elsőfokú ítélet 2. oldal utolsó mondat):

A sértett **jobboldali** sérülésénél nem bizonyítható egyértelműen az áthatoló mellkasi sérülés, így ez nyolc napon belül gyógyul, a tényleges gyógytartam egy hét volt. Tekintettel az elkövetés eszközére, és a megtámadott testtájékra, azonban reális esélye volt a nyolc napon túl gyógyuló vagy akár életveszélyes sérülés kialakulásának. A **bal** mellkasfalat ért sérülés áthatoló volt, gyógytartama nyolc napon túli, a tényleges gyógytartam körülbelül három hét. Ezzel a sérüléssel összefüggésben közvetett életveszélyes állapot jött létre. (igazságügyi orvosszakértői vélemény nyomozati iratok 269-271. oldal).

Az így pontosított tényállás a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan alapította tényállását a vádlott beismerő vallomására, de értékelte az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokat is. Így a vádlott vallomását alátámasztotta a sértett és a tanú vallomása is, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény. Ez utóbbi kapcsán jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pontosítást igénylő része nyilvánvaló elírás folytán tartalmazza tévesen az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait, annak ugyanis hivatkozott részében a szakértő leírja, hogy a sértett jobb oldalon, a szegycsont mellett az emlőbimbótól 2 ujjnyira felfelé 1 centiméteres szúrt sebet szenvedett, ahol a szúrás iránya alulról felfelé, valószínűsíthetően kissé a középvonal felé haladt, mellyel összefüggésben a láttelepen leírt folyadék természetes okú megbetegedés következménye is lehet, így nem lehet bizonyítani, hogy az eszköz a mellkasfalon áthatolt, vagy ha át is hatolt, csak csekély sérülést okozott. Amennyiben a tényleges mellkasfalon a mellhártya lemezeken nem hatolt át az eszköz, akkor nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott, a tényleges gyógytartam egy hét volt. Tekintettel az elkövetés eszközére, és a megtámadott testtájékra, azonban reális esélye volt a nyolc napon túl gyógyuló vagy akár életveszélyes sérülés kialakulásának.

Hátul a bal oldalon a gerinc mellett a lapockacsont csúcsától 4 ujjnyira 1 cm éles szélű sebzés van, a mellhártya lemezek között ér véget a szúrcsatorna. A tüdőbázison a dorsalis sinusban 3x1 cm széles pleuralis folyadékgyülem, illetve a szúrcsatorna mentén a tüdő parenchyma bevérzésének megfelelő kis légterű légtartalom csökkenés, valamint kisebb levegő tartalmú területek látszanak, ennek a sérülésnek a gyógytartama nyolc napon túli, a tényleges gyógytartam körülbelül három hét, a sérüléssel összefüggésben közvetett életveszélyes állapot jött létre a mellkasfali áthatoló sérülés miatt.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a jobb oldali sérülés tekintetében nyilván a kétséget kizáróan nem bizonyított tény - jelen esetben a sérülés mellkasfalat áthatoló jellege - nem értékelhető a terhelt terhére.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, és ennek alapján törvényes és arányos büntetést szabott ki. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett azzal az állásponttal, hogy szabadságvesztés kiszabása indokolt, azonban a büntetési célok tényleges szabadságelvonás nélkül is elérhetőek. Nem osztotta a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésnek próbaideje súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést, ugyanis a vádlott életkorára tekintettel a büntetlen előélete nagyobb nyomatékkel értékelendő, és még akkor sem indokolt hosszabb tartamú próbaidő meghatározása, ha az igazságügyi szakértői vélemény megállapítása szerint a vádlott alkoholist, ugyanis ez nála kóros személyiségtorzulást nem hozott létre, a rendelkezésre álló adatok szerint alkoholproblémái már korábbi büntetlen előélete alatt is fennálltak, így önmagában ez nem növeli a vádlott társadalomra veszélyességét.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről, azonban számítási hibát vétett, melyet a másodfokú bíróság pontosított. Az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra figyelemmel megjelöli, hogy a bűnügyi költség viselése a Be. 574.§ (1) bekezdésén alapul, annak másodfokú eljárásban történő viseléséről pedig a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be.605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta. A Be. 184.§ (2) bekezdésének d./ és e./ pontja és a Be. 451.§ (3) bekezdése alapján feltüntette a vádlott állampolgárságát és személyazonosító igazolványának a számát.

Budapest, 2018. év november hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.
előadó bíró

. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.51/2018/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.145/2018/8. számú végzésével történő helybenhagyás folytán 2018. november hó 20. napján jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő